

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2018 r. – OCU / EBC**(Sprawa T-15/18)**

(2018/C 083/33)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Martínez Martínez i C. López-Mélida de Ramón)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.
- Nakazanie EBC przekazania na rzecz skarżącej żądanej dokumentacji w pełnym brzmieniu lub w wersji poufnej.
- Obciążenie Europejskiego Banku Centralnego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszej skargi jest stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 17 listopada 2017 r., opatrzonej numerem rejestru LS/MD/17/428, oddalającej złożony przez skarżącą w dniu 14 września 2017 r. „Wniosek potwierdzający o dostęp do dokumentów EBC” oraz nakazanie bezzwłocznego przekazania żądanej dokumentacji dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu Banco Popular Español S.A.

W uzasadnieniu skarżąca podnosi jeden zarzut, oparty na prawie podstawowym określonym w art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a mianowicie na prawie do dobrej administracji wyrażonym w dostępie do dokumentów w celu prawidłowego wykonywania prawa do obrony.

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2018 r. – Activos e Inversiones Monterroso / SRB**(Sprawa T-16/18)**

(2018/C 083/34)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Activos e Inversiones Monterroso, S.L. (Pantoja, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Rodríguez Bajón)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SRB z dnia 8 listopada 2017 r.
- udzielenie skarżącej dostępu do akt sprawy na warunkach określonych w skardze.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. SRB w decyzji z dnia 8 listopada 2017 r. wyraźnie myli ogólne prawo dostępu do dokumentów, na które mogą powoływać się wszyscy obywatele Unii Europejskiej z bardziej konkretnym prawem dostępu do akt, na które mogą powoływać się jedynie osoby, których dotyczy postępowanie będące przedmiotem tych akt. SRB utrzymuje zaś, że na podstawie tych praw wykaz dokumentów, do których wnioskodawca może mieć dostęp, jest taki sam, które to twierdzenie jest sprzeczne z prawem.

Prawo dostępu do akt jest prawem w sposób oczywisty odmiennym od prawa dostępu do dokumentów. O ile pierwsze z nich jest jednym z praw składających na „prawo do dobrej administracji” przewidziane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, o tyle drugie jest autonomicznym prawem o znacznie bardziej ogólnym charakterze, związanym z zasadą przejrzystości publicznej

2. Powyższa różnica między tymi dwoma prawami oznacza, że dotyczą one odrębnych podmiotów i są chronione w odmienny sposób, skutkiem czego na prawo dostępu do akt mogą powoływać się jedynie osoby, których dotyczy dane postępowanie, natomiast prawo dostępu do dokumentów przyznaje się wszystkim obywatelom Unii Europejskiej względem wszystkich dokumentów znajdujących się w posiadaniu instytucji.
3. Odmienna ochrona zagwarantowana tymi prawami oznacza nieuchronnie, że do każdego z nich ma zastosowanie ogół wyjątków, które także są odmienne. Tym samym, o ile jeden z wyjątków od prawa dostępu do dokumentów stanowi okoliczność, by dostęp ten nie wiązał się z naruszeniem „interesów handlowych” zainteresowanych przedsiębiorstw, o tyle prawo dostępu do akt jest ograniczone okolicznością, by wykonywanie tego prawa nie naruszało „tajemnic handlowych” przedsiębiorstw będącymi stronami w postępowaniu. W tym względzie rozróżnienie między „intereselem handlowym”, który jest niewątpliwie szerokim pojęciem, a „tajemnicą handlową”, będącą znacznie bardziej restrykcyjnym pojęciem, odnoszącym się do całości własnej wiedzy określonego przedsiębiorstwa, znanej bardzo konkretnemu kręgowi osób, której ujawnienie może szkodzić temu przedsiębiorstwu, zostało uzasadnione. W tym względzie istnienie tajemnic handlowych powinno być rozpatrywane w zestawieniu z pozostałymi odnośnymi interesami, takimi jak prawo do obrony.
4. Co do poufności, jako drugiego z wyjątków mających zastosowanie do prawa dostępu do akt, powinna ona także być uzasadniona i podlega ograniczeniom, które należy uwzględnić w taki sposób, że nie można automatycznie powoływać się na poufność w celu odmowy prawa dostępu do akt, skutkiem czego stosowanie tego wyjątku powinno być uzasadnione, co nie ma miejsca w niniejszej sprawie
5. Istotą decyzji spornej w niniejszej sprawie powinno być stosowanie art. 41 ust. 2 lit. b) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i w związku z tym SRB powinna przestrzegać art. 90 ust. 4, a nie art. 90 ust. 1 rozporządzenia 806/2014 w ramach stosowania tego rozporządzenia.

Postanowienie Sądu z dnia 16 stycznia 2018 r. – fritz-kulturgüter / EUIPO – Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)

(Sprawa T-862/16) ⁽¹⁾

(2018/C 083/35)

Język postępowania: niemiecki

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.
